

GĂZETA POPULULUI

NU

*No STRĂINISMULU
ȘI OLIGARCHIA
Nici SULIMANULU CORUMPĂTORU*

CI

*CI ROMÂNISMULU
DEMOCRATIA
MORAVURI DE MIIE D'UNU DE MIIE POPORU*

REDACTIA

S DA GERMANA, 2, (TIPOGR. CONDURATU)

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU
ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SEU 6 L.

Pentru capitală și județe :

Pe un ă an ă (52 numere)..... lei 24
Pe șese luni (26 numere)..... lei 12
Linia de reclame și inserțiuni..... lei 2

*In București, abonamentele nu se fac ă
de c ătu la administrația diarului.*

ADMINISTRAȚIA

IN STRADA GERMANA 2, (TIPOGR. CONDURATU)

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA
ABONAMENTELE

INCEPU CU NUMERELE 1, 13, 26 SI 39.

Pentru străinătate :

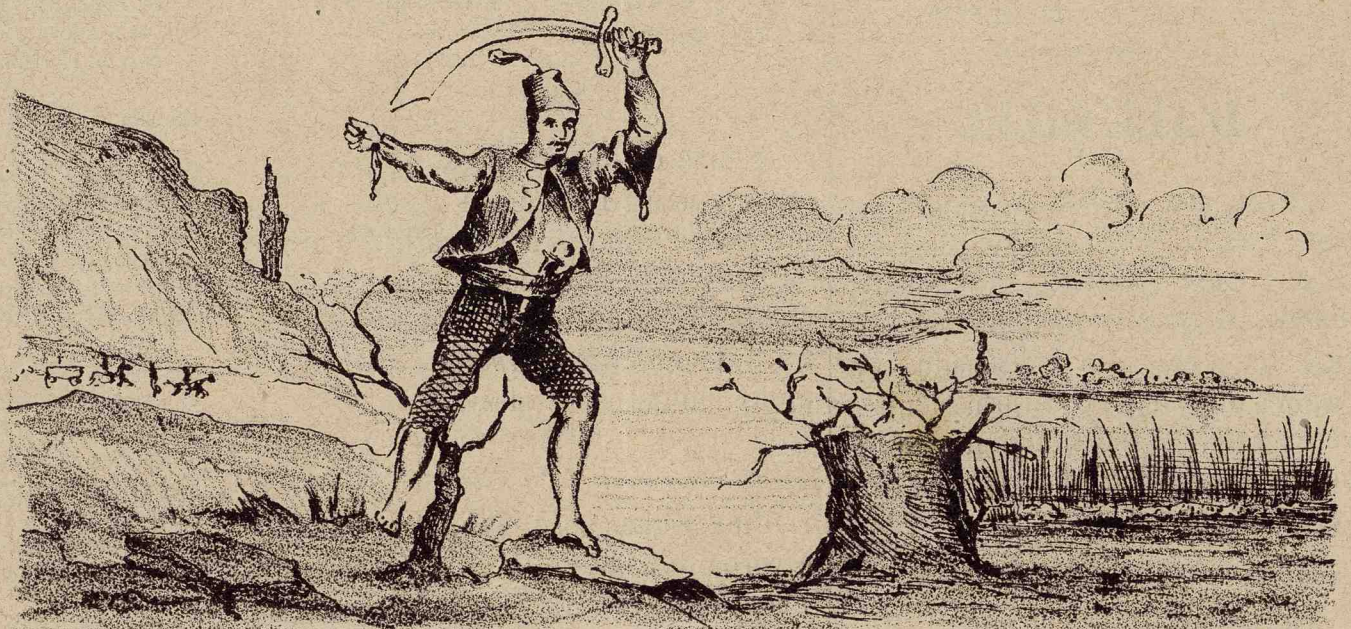
Pe an ă (52 numere) ..... fr. 30
Pe șese luni (26 numere) ..... » 15
Linia de anuciuri ..... bani 30

*Din districte, abonamentele se tr ămit ă prin
mandate postale.*

VIDENDO DICERE VERUM QUID VETAT ?

—Diarul ă apare u ă-dat ă pe s ăpt ăm ăn ă. — Redactore, CUCURIGU. — Administratore, COST. PETRESCU-C. —

U ă nenorocire estrem ă a unui BULGARU

Ghiciți, unde'i BULGARULU p ăn' nu'l ă m ăn ănc ă bașibuzuculu, ce st ă cu sabia s ă'i t ăe capulu?

CE SE DICE

Pașahul, de prin lume,
Auzind că parte 'i pune
La noi Ghica Pantazi:
Hotărîta s'î ridice
O statuă cum, se dice,
N'a mai fostă și n'a mai fi...

Și, Andrasy cancelarul,
Auzind că Ghimărarul
Bum-bum este proclamată (?)
Al armatelor părinte (!)
Ia trimisă un blidă cu linte
C-usturoiă amestecată.

Ristici, diplomatul mare
Auzind că Boul are
Uă gazetă 'n București;
L'a poftită că s'î spună:
La Vidină de ce s'adună
De ună timpă oști Românești?

Iară Boul, care este
Mai cu capă, de și fôr' veste
Intrebată, 'i a spusă pe locă:
Cum că ôstea Românească
Ce vrea n'o să se 'mplinască
De-oră avea Turcii norocă.

Mareșalul Mac-Mahon,
Auzindă c'al lui Byrou
Nepoțel e Gazetar;
'I-a trimisă căvălărie
Uă bucată de piftie,
Numindu'l și falaitar.

Ungureștile gazete,
Ca mai mari mai cucuete,
Aflândă cum e'au pe la noi
Confrați sinceri cari injură
Ca și ei ce simtă în gură
Spre a susține pe ciocoii:

Mii de-ode nemuritoare
Le-a 'uchinat la fle-care,
Scrise 'n stil nalt și frumos,
Ca promisă că: de or ține
Astă cale pônă 'n fine,
Voră primi și câte ună osă.

Ier Timpită, opresoriă,
Resboită, Vestitoriă,
Citindule aă remasă
Ca nimită de vorbe-alese,
De trăsuri de spirite dese,
Ce, le facă a fi cu hasă!...
Ciocoișcu

D'ALE DILEI

„Pace saă resbellă, resbellă ori
pace,“ acăsta este întrebarea generală
ce'și-o facă gazettele, pamfletele,
diarele, națiunile, partidele și cote-
riile de peste totă emisferulă. Ca
organă eminentă seriosă și ultra
conservatoră, credemă și noi de a-
noastră sacro-santă datoriă a spune
vorba noastră din urmă.

**

Din tôte organele politice seriose
de publicitate de la noi numai unul,
unul singur, a pusă punctul pe ciônța
totă grecască. Nici ciocoiasca Pres-

siune, nici boeresculă *Timpită*, nici
secuesculă *Res-boi*, n'au nemerit'ă
de locă. Fericitulă organă care 'i-a
dată de căpatăiu a fostă *Claponulă*,
încetată, se vede, din viață, căci nu'l
mai vedemă, din trecutele zile ale
Crăciunului, cândă viețile *Claponilor*
și a altoră jigăni sunt în primejdiă.

Requiescat in pacem.

**

Deci, una din două: de nu vomă
avea pace, vomă avea de sicură res-
bellă, și de va fi resbellă fără dără
că, cât va ține resbellulă nu va fi pace;
eră pacea nu pôte veni de cât după
ce va înceta resbellulă.

Cu tötă opozițiunea sistematică
ce ne fac unele diare, nu le credem
pînă la nelealitatea d'a ne contesta
și acestă mare adevăr.

**

Dără pe cât se vede și se aude,
majestatea albionică ca și majes-
tatea apostolică, simțindu'și intere-
sele *ore-cum mișcate*, și de tēmă de a
nu fi și *ore-cum pișcate*, aă început a
se *ingriji* de succesele majestații mus-
călesci...

Ma...

*Troppo tardi t'o conosciuto,
Sublime donna io t'o p....*

**

Hm! Hm! Da, majestați, a cui e
vina? Destul, și Bilbiulă de la Vor-
niciă și Sarsailă de la Postelniciă,
bună-ôră pentru mândra de la pôlele
Carpaților, aă tot dată la tircôle,
v'au tot bătut pe la uși... Dără vor-
ba ceea:

*Tötă nôptea bată la pôrtă,
Si tu dormi, dormir-ăi....*

pînă ce, *făcând silă voia bună*, biata
mândră, se pomeni în focă, și în ur-
mă, cu heroismul copilașilor ei, vè
făcurăți și majestațiile-vôstre pe ea...
focă și pîrjolă...

**

Acuma de, ce s'ă allege de capul
ei, scie unul Dumnețu carele, în
marea'î îndurare, n'ă părăsit-ă nici
uă dată; nu scimă ansă, deă, ce s'ă
allege de capetele majestațiilor-vôs-
tre... Timpul (nu *Timpul*) ne rezervă
multe enigme de deslegat...

**

Pînă atunci ansă *Timpul*, (acum
e vorba de celă de la *hanul Dacia*)
Pressiunea, (idem) și *Res-boul* (ibidem)
pregătesc terenul noei oblăduiri ce
va lua locul libertonilor de ađi, con-
statândă *urbi et orbi, surdi et mutti*,
că decă a isbutit armata în Bulgaria

acăsta grația înaltă-ecselenției-selē
feld-maregalului Bum-bum, celă cu
victoriile delă Predeal, Oltenița, Cos-
tangalia, și cu *economiele* financiare
Emanuel Rosenthal, și decă putemă
vorbi de independență; acăsta grația
înaltă-ecselenției-selē baronului Par-
fum celă cu *victoria* Convențiunei co-
merciali austro-ungare și cu *eco-
nomiele* financiare *Societatea Dacia*
atătă de favorabile bonomilor de ac-
ționari!...

**

Le urămă și noi la mulți-ani cu
sănătate, pentru-că în lipsa reposa-
țiilor Caracangea și Chimița, unde
amă mai găsi subiecte atăt de demne
pentru columnele diareloră nôstre?

Când, pe lângă perderile simțite
de noi în persônele lui Caracangea
și Chimița, amă mai avea nenoroci-
rea a perde pe unulă ca *heroulă* de
la Constangalia, ca *ilustrulă bărbată*
de statu din strada Pensionatului, ca
multă învățați și multă decorați *bună*
Română: Mitilineos de la Postelniciă
și Pasvantoglous din deal de la Mi-
tropoliă, plus unulă ca marele fi-
nanciară Cicio-Pancio de la Consem-
nata depositariă, nu ne ară mai re-
mănea de cât se închidemă diarul...
și pace bună...

Pipărușă.

PENES CURCANUL

Plecat-am nouă din Vaslui,
Și cu sergentul dece,
Și nu 'i era, deă, numărul,
În piept inima rece.
Voioși, ca șoimu cel ușior,
Ce sboră de pe munte,
Avem chiar pene la picior,
Ș'avem și pene 'n frunte.

Toți dorobați, toți căciulari,
Români de viață veche,
Purtând opincă, suman, ițari,
Și cușma p'ă ureche.
Ne dase nume de curcani
Un hătru bun de glume;
Noi am schimbat, lêngă Balcani,
Porecla în renume.

Din câmp, d'acasă, de la plug,
Plecat-am astă-vără,
Ca să scăpăm de Turci, de jug
Sărmana scumpă țără.
Așa ne spuse 'n graiul său
Sergentul Mătrăgună,
Și noi ne-am dus cu 'umnețu,
Ne-am dus cu voia bună.

Ori-cine 'ă cale ne 'ntălnia
Cântând în gura mare,
Stătea pe loc, s'ademenia
Coprins de admirare;
Apoi în trecăt ne 'ntreba
De mergem la vr'ă nuntă?
Noi răspundem în hohot: „Ba!
„Sburăm la luptă cruntă!

— „Cu dile mergeți, dragii mei,
„Si să veniți cu dile!“
Dăceă atunci bătrâni, femei
Și preoți și epile;
Dăr cel sergent făr' de mustăți
Răcniă: „Să n'aveți tēmă

„Românul are șapte vieți
„În pieptu'i de aramă!“

Ah! cui ar fi trecut prin gând
Ș'ar fi crezut vr'o dată
Că mulți lipsi-vor în curând
Din mândra noastră cetă!
Priviți! d-n nouă, căți eram,
Și cu sergentul de ce,
Rămas'am singur eu... și am
în piept inima rece!

Crud e când intră prin stejar
Năprasnica secure,
D'abate toți copaci mari
Din falnica pădure!
Dér vai d'a lumii negră stea,
Când mórtea nemilósă
Ca 'n codru viu pătrunde 'n ea,
Și când securea'i cósă!

Copii! aduceți un urciur
De apă de supt stâncă,
Să sting pojarul meu de dor
Și jalea mea adâncă.
Ah! ochi'mi sunt plini de scântei
Și mult cumplit mă dore
Când mă gândesc la frații mei
Cu toți periți în flóre!

Cobuz cioban 'n Calafat
Cânta voios din fluier,
Er noi jucam hora din sat
Ridând d'al bombei șuer,
D'ua dat'o sehijă de obuz
Trăsnind — mână-o-ar focul! —
Retéză capul lui Cobuz
Si ea ne curmă jocul.

Trei zile 'n urmă am răsbit
Prin Dunărea umflată,
Si nu departe-am tăbărit
De Plevna blestemată.
In fața noastră se 'nalța
A Criviței re dută,
Balaur crunt, ce-amenința
Cu ghiara'i nevedută.

Dér și noi încă o pândiam,
Cum se pândesce-ua fiară,
Si tot chiteam și ne gândiam
Cum se ne cadă 'n ghiară.
Din dor în dor și Turci și noi
Svrleam în aer plumbii,
Cum svérli grăunți de păpușoi
Ca să hrănesci porumbii

Si tunuri sute bubuiaă...
Se cletina pământul!
Si mi de bombe vijiaă
Trecând în sbor ca vântul.
Sedeascuns Turcu 'n ocol
Ca ursu 'n vizunie,
Pe când trăgeam noi tot în gol
El tot în carne vie...

Ținteș era dibaciă tunar,
Căci tóte-a lui ghiulele
Loviaă turcescul furnicar,
Ducând mórtea cu ele:
Dér într'o di veni din fort
Un glonte, și numai unui
Si bietul Ținteș cădu mort
Imbrățișându'și tunul.

P'o nópte órbă, Bran și Vlad
Eraă în sentinele:
Ferbă vėsduhul, ca un iad,
De bombe, de șrapnele.
In dor găsit-am p'amendou
Țăieți de iartagane,
Alătura c'un movilo
De leșuri musulmane.

Sărmanii! bine s'au luptat
Cu lifta cea păgână,
Și chiar murind ei n'au lăsat
Să cad' arma din mână.
Dér ce foles! Ceta scădet,
S'acma rămăsese
Cinci numai, ciuci flăcăi din ea,
Si cu sergentul șese!...

Veni și diua de asalt
Cea di de sânge udă!
Părea tot omul mai înalt
Fața cu mórtea crudă.
Sergentul nostru, puu de smeu,
Ne dis'aste cuvinte:
„Cât n'om fi morți, voi ciuci și eu,
Copii! tot înainte!“

Făcând trei cruci, noi am răspuns
„Amin și Dómne-ajută!“
Apoi la fugă am impus
Spre-a Turcilor redută.
Alelei! Dómne cum sburaă
Voinicii toți cu mine!
Si cum la șanțuri alergaă
Cu scări și cu fășine!

Étă-ne ajunși... încă un pas,
Urta! înainte! urta!
Dér mulți rămân fără de glas:
Le 'nchide mórtea gura!
Reduta 'n noi răpede-un foc
Cât nu-l încape gândul.
Un șir întreg s'abate 'n loc,
Dér altul îi ia rândul.

Burcel, în șanț móre sdrobind
O tivgă păgânescă;
Soim în rădan cade răcnind;
„Moldova să trăiască!“
Doui frați ieșeni, ciunții de vii,
Să svărelesc în sânge;
Nici unul însă, dragi copii,
Nici unul nu se plânge.

Atunci vitezul Căpitan
C'o largă brazdă 'n frunte
Strigă voios: „cine-i Curcan
Să fiă șoim de vunte!“
Cu stégu 'n mână, el sprintinel
Se sue-o scară 'naltă,
Ei cu sergentul după el
Sărim de la o laltă.

Prin foc, spăgi, prin glonți, prin fum,
Prin mi de baionte,
Urcăm, luptăm... eată-ne-acum
Sus, sus la parapete.
Alah! Alah! Turcii răcusesc
Sărind pe noi o sută,
Noi punem stégul românesc
Pe crâncena redută.

Urta! Măreș se 'naltă 'n vânt
Drapelul României!
Noi însă dăcem la pământ,
Căduți prada urgiei:
Sergentul móre șuerând
Pe Turci în risipire,
Er căpitanul admirând
Stindardu 'n fâlăfire!

Si eu, când ochii am tuchis,
Când 'mi-am luat osânda,
„Ah! pot să mor d'acum, am dis.
„A noastră e isbânda!“
Apoi, când iară-și m'am treșit
Din nótea cea amară.
Coea pe rână eu am găsit
„Virtutea militară“.

Ah! dare-ar Domnul să 'mi îndrept
Acéstă mână ruptă,
Să 'mi vindec rănile din piept,
Să mă 'ntore iar la luptă;
Căci nu 'i mai scump nimica ad'
Pe lumea pământescă,
De cât un nume de vitez,
Si mórtea vitejescă?

(Convorbiri literale) V. Alexandri,

Corespondintele nostru din Caracal
ne rogă ai publica următorul

AVIS

Nicola A. Papa Nicola, rogă pe toți
d-nii Abonați ai diareloru ce'i vinu d-lui,

și cari nu s'au aquitată pênă acum su-
mele de bani ce'i datorcă, se bine voescă
ca pênă la finele lunei Ianuarie, se plă-
tescă tóte acele sume ce se arată mai josu,
costul diareloru cu care i a creditatū,
căci ne fiindu următoru va cunoște că va
inceta de a le mai da diare, publicându
și numele fie-căruia în parte.

De la funcționari... lei 249 bani 30.

De la proprietari... lei 684 bani 96.

ATENEUL ROMÂN

Programul conferintelor publice
pe anul 1878

Sămbătă 28 Ianuarie, d. Sion: Va analiz și
comenta o poemă epică din secolul trecutū, intia
tulată Țiganiada.

Sămbătă 4 Februarie, d. P. Vioreanu: Despre
necesitatea de a da uă nouă direcțiune activității
naționale către dezvoltarea comerțului, industriei
și agriculturii combătându tendința către func-
ționarism.

Sămbătă 11 Februarie, d. A. Odobescu: Res-
coala Românilor din Ardealu la 1784 sub Horia.

Sămbătă 18 Februarie, d. C. Olănescu: Despre
Teatru.

Sămbătă 25 Februarie, d. V. A. Urechia: Despre
mișcarea literară la sfârșitul secolului alu
XVII-lea.

Sămbătă 4 Martie, d. St. C. Michailescu
Despre răboi și industrie.

Sămbătă 11 Martie, d. Zepenfild: Catedrala
de la Argeșu.

Sămbătă 18 Martie, d. Dimitre Ioan Ghica:
Considerațiuni generale asupra instrucțiunii.

Sămbăta 25 Martie, d. Antoniu Roques:
L'art de la lecture.

Sămbătă 1 Aprilie, d. C. Stănescu: Artele
plastice în România în cei din urmă douăzeci ani.

Joi 6 Aprilie, d. Laurian: Despre învățămînt.

Sămbătă 8 Aprilie, d. C. Esarcu: Va analiza
și comenta mai multe din documentele sale inedite
descoperite în arhivele Italiei.

Duminecă 9 Aprilie, d. C. Esarcu: Continua-
rea aceluiași subiectu.

Biurul Ateneului

IMPORTANTU

Rugămă pe d-nii cari încă nu
ș'au achitată abonamentele pe anul
espiratū, câtu și pe anul curinte, a
grăbi cu plata pentru a ne înlesni
sarcina ce ne-amu impusū, mai cu
semă prin îndoirea cheltueliloru cu
scóterea diarului de doue ori pe săp-
tămăna, fără a ridica și prețulu abo-
namentului, ba din contra, l'amu re-
dusū.

Rugămă asemenea și pe persoanele
cărora le-amu adresatū scrisorile și
apelulu nostru, în zilele de 26 și 27
Decembre trecutū, a ne respunde
cât mai curândū. Inapoindu-ne lis-
tele din preună cu sumele adunate,
pentru ca se putemu regula espedi-
area diarului celoru îndreptū.

Așteptămū cu încredere ca resul-
tatulu rugăciunii noastre să fiă satis-
făcătorū.

Administrațiunea Ghimpeleu.

Uă adunare de familie, unde se propune de deputați uă Muscă și unŭ Gândacŭ care vorŭ face legi bázăitoare.

